

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 205/09-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. K. Ž., T., ktorou namietala porušenie práv podľa čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7 ods. 5, čl. 13 ods. 1 písm. a) a b), 3 a 4, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1, čl. 11 ods. 1 a 4, čl. 13, čl. 36 ods. 1 a 2 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 234 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva postupom Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave a jeho oznámeniami z 9. augusta 2004, 5. apríla 2005 a 4. mája 2005, postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 329/04 a jeho uznesením z 13. júna 2007, ako aj postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sžo 133/2007 a jeho uznesením z 10. februára 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., B., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. mája 2009 doručená sťažnosť spoločnosti K., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie práv podľa čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7. ods. 5, čl. 13 ods. 1 písm. a) a b), 3 a 4, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 2 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1, čl. 11 ods. 1 a 4, čl. 13, čl. 36 ods. 1 a 2 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj čl. 234 ods. 3 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (ďalej len „zmluva“) postupom Obvodného úradu životného prostredia, Karlovarská 2, Bratislava (ďalej len „obvodný úrad“) a jeho oznámeniami č. 2004/05931/POS/PO z 9. augusta 2004, č. ZPO 2005/03131-2/POS-BAI z 5. apríla 2005 a č. ZPO 2005/00154-2/POS/BAV zo 4. mája 2005, postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 S 329/04 a jeho uznesením č. k. 1 S 329/04-116 z 13. júna 2007 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sžo 133/2007 a jeho uznesením z 10. februára 2009 (pozri petit sťažnosti uvedený v bode 3 tejto časti odôvodnenia).

1. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že predmetom sťažnosti je postup obvodného úradu pri vybavovaní žiadosti sťažovateľky o potvrdenie preukazov o pôvode leguánov ňou dovezených (ktorej predmetom činnosti je chov, odchov a predaj živočíchov a rastlín) z Českej republiky. Menovaný správny orgán už označeným listom z 9. augusta 2004 oznámil sťažovateľke, že predmetné leguány (*Iguana iguana*) zaeviduje až po vydaní stanoviska Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré je podmienené vyjadrením Inšpekcie životného prostredia Českej republiky (ďalej len „inšpekcia“).

Sťažovateľka uviedla, že *„požiadala dňa 19. 10. 2004 Krajský súd v Bratislave o súdnu ochranu voči obmedzeniu vlastníckych práv v príčinnej súvislosti s postupom správneho orgánu.*

Po prijatí zákona č. 15/05 Z. z. si držiteľ exemplárov splnil povinnosť vyplývajúcu zo znenia novoprijatého zákona a dňa 01. 04. 2005 požiadal v zmysle § 12 ods. 17 aj o registráciu predmetných exemplárov dovezených z členského štátu EU.

Správny orgán po podaní žalobného návrhu oznámením ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005 uložil držiteľovi exemplárov povinnosť ich nezameniteľné označiť.

Voči ukladaniu povinnosti označovať exempláre skupiny B, ktorá nie je obsahom nariadení č. 338/97 a č. 1808/01 ES, podal držiteľ exemplárov dňa 02. 05. 2005 sťažnosť.

Správny orgán listom č. ZPO/2005/03866/POS-BAI sťažnosť zamietol a držiteľovi exemplárov oznámil, že preukazy o pôvode nepotvrdí a exempláre nezaregistruje.

Oznámenie, ktorým správny orgán uložil držiteľovi exemplárov dodatočné povinnosti, ktoré neboli obsahom nariadení ES bolo dôvodom na doplnenie žalobného návrhu (t. j. návrhu z 19. októbra 2004, pozn.), ktorý sťažovateľ podal 17. 10. 2005.

Krajský súd v Bratislave Uznesením 1 S 329/04-78 zo dňa 31. 08. 2006 nariadil žalobcovi, aby do 15 dní doplnil žalobný návrh ...

Sťažovateľ doplnil žalobu... s tým, že... žalobou... sa... domáha preskúmania postupu a rozhodnutia správneho orgánu, podľa druhej hlavy piatej časti OSP a zároveň navrhuje uloženie povinnosti správneho orgánu podľa štvrtej hlavy piatej časti OSP

- žalobca napáda zákonnosť oznámenia..., ktorým žalovaný rozhodol o povinnosti nezameniteľne označiť exempláre Iguana iguana.

Zároveň listom z 04. 12. 2006 oznámil Krajskému súdu v Bratislave, že trvá na preskúmaní postupu správneho orgánu v rozsahu žalobného titulu zo dňa 18. 10. 2004.“.

2. Krajský súd uznesením č. k. 1 S 329/04-116 z 13. júna 2007 rozhodol tak, že „konanie o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného... zo dňa 04. 05. 2005 zastavuje.

Návrh na vyslovenie povinnosti žalovaného konať a rozhodnúť vo veci žiadosti žalobcu o vydanie potvrdenia o registrácii pre exempláre skupiny B Iguana iguana v zmysle § 12 ods. 17 zák. č. 15/2005 Z. z. sa zamietla.

Vo zvyšku sa konanie zastavuje.“.

O odvolaní sťažovateľky z 25. júla 2007 rozhodol najvyšší súd tak, že prvostupňové uznesenie „v časti výroku, ktorým súd konanie o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného č. ... zastavil, potvrdzuje“.

3. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

«- 1/ Sťažnosti sa vyhovuje

- 2/ Základné právo sťažovateľa upravené čl. 20 ods. 1, ods. 4 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1, ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, nakladať s exemplármi skupiny B nadobudnutými z členského štátu EU, bolo porušené Obvodným úradom životného prostredia v Bratislave, ktorý opierajúc sa o sekundárnu legislatívu stanovil držiteľovi odchovaných exemplárov povinnosti nad rámec práv a povinností upravených nariadeniami ES, ktoré majú všeobecnú pôsobnosť, sú záväzné vo všetkých svojich častiach a sú priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch .

- 3/ Platnosť oznámení č. 2004/05931/POS/PO, zo dňa 9. 8. 2004, ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a ZPO/2005/00154-2/ POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005, ktorými Obvodný úrad životného prostredia ukladá sťažovateľovi povinnosti nad rámec nariadení ES Ústavný súd SR zrušuje.

- 4/ Základné právo sťažovateľa upravené čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd bolo porušené Uznesením 1 S 329/04-116 IČS 1004116818 Krajského súdu v Bratislave a Uznesením 1 Sžo 133/2007 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave

- 5 Uznesenie 1 S 329/04-116 IČS 1004116818 Krajského súdu v Bratislave a Uznesenie 1 Sžo 133/2007 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave vo veci sťažnosti voči obmedzeniu vlastníckych práv k odchovaným exemplárom skupiny B, bolo vydané v rozpore s čl. 234 tretí odsek Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7. ods. 5, čl. 13 ods. 1) písm. a), písm. b), ods. 3), ods. 4), čl. 20 ods. 1), ods. 4), čl. 152 ods. 4 Ústavy SR čl. 36 ods. 1), ods. 2) čl. 38 ods. 2) a čl. 6 ods. 1, čl. 13 Listiny základných práv a slobôd

čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv

- *6 Platnosť Uznesenia 1 S 329/04-116 IČS 1004116818 Krajského súdu v Bratislave a Uznesenia 1 Sžo 133/2007 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave vo veci sťažnosti voči obmedzeniu vlastníckych práv k odchovaným exemplárom skupiny B Ústavný súd SR ruší.*
- *7/ Sťažovateľ ďalej navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že ústavné pravidlo upravené čl. 13 ods. 4 umožňuje súdu dať prednosť skutkovému stavu pred stavom formálne právnym.*

Čl. 7 ods. ods. 5 umožňuje súdu rozhodnúť o platnosti práv a povinností upravených nariadeniami ES, ako aj o povinnosti súdu, proti ktorého rozhodnutiu nieje prípustný opravný prostriedok, obrátiť sa na súdny dvor v zmysle čl. 234 tretí odsek Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva...

Navrhujeme, aby sa Ústavný súd SR prerušil konanie a obrátil sa na Európsky súdny dvor s predbežnou otázkou, či:

a/ platnosť nariadení č. 338/97 a č. 865/06 (1808/01) ES v jednotlivých členských štátoch, ktoré priamo zakladajú práva a povinnosti právnických a fyzických osôb je možné podmieniť plnením nie nevyhnutných povinností, ktoré sú upravené národnou legislatívou SR

b./ vykonateľnosť komunitárneho práva sa môže líšiť štát od štátu ako dôsledok národných zákonov, v zmysle znenia preambuly ods. 3 nariadenia 338/97 ES – „Keďže ustanovenia tohto nariadenia nebránia žiadnym prísnejším opatreniam, ktoré sa môžu prijať alebo presadzovať v členských štátoch v súlade so zmluvou“

c./ členský štát nie je povinný použiť menej reštriktívne opatrenia k dosiahnutiu regulácie obchodu s ohrozenými druhmi, hlavne ak uložená povinnosť nezameniteľného označenia stavovcov plazov skupiny B, nieje obsahom nariadení 338/97 a 865/06 ES a má za následok obmedzenie práva verejnosti na chov a odchov exemplárov, ktorých prežitie vo voľnej prírode je ohrozené

d./ národné predpisy zaväzujúce občana žiadať o potvrdenie pôvodu exemplárov, ktorých pôvod bol stanovený výkonným orgánom v súlade s nariadeniami ES už pri ich dovoze, nezakladajú porušenie zákazu kvantitatívneho obmedzenia dovozu v zmysle čl. 28 a je ich

možné ospravedlniť dôvodmi ochrany nekomerčných záujmov podľa článku 30 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva...»

II.

Ústavný súd z k sťažnosti pripojených písomností považuje za relevantné oboznámiť s týmito ďalšími skutočnosťami:

4. Sťažovateľka žalobou „... *na preskúmanie postupu Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave v zmysle ustanovení § 247 OSP*“ podanou 18. októbra 2004 krajskému súdu sa domáhala vydania nasledovného rozsudku:

„Obvodný úrad životného prostredia v Bratislave tým, že nepotvrdil v 60 dňovej zákonnej lehote preukazy pôvodu pre exempláre Iguana iguana, nedôvodne obmedzil právo firmy K.. r. o. nakladať s predmetnými exemplármi.

S poukazom na vyššie uvedené Krajský súd Bratislava vracia žalovanému správne orgánu vec na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nutných denných nákladov na jedného exemplára Iguana iguana vo výške 20 Sk, ušlého zisku vo výške 12 440 Sk a ujmy spôsobenej stratou konkurencie schopnosti a straty zákazníkov vo výške 140 000 Sk, do 14 dní na účet...“

5. Sťažovateľka listom označeným ako „*Doplnenie žaloby na preskúmanie postupu Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave v zmysle ustanovení § 244 a § 247 OSP*“ upravila petit žaloby takto:

«Krajský súd v Bratislave ukladá Obvodnému úradu životného prostredia v Bratislave Karloveská č. 2 zrušiť platnosť oznámení ev. č. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a ev. č. ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005, ktorými podmienil potvrdenie preukazov o pôvode a registráciu nezameniteľným označením exemplárov Igunana iguana dovezených dňa 05. 07. 2004 z členského štátu EU

spoločnosťou K. s. r. o. a zároveň mu ukladá povinnosť potvrdiť preukazy o pôvode a zaregistrovať predmetné exempláre v termíne do 30 dní.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 5 900 Sk a náhradu denných nákladov na starostlivosť ošetrovanie a kŕmne dávky vo výške 20 Sk na exemplár a deň za obdobie 60 dní od podania žiadosti po deň potvrdenia preukazov o pôvode.

S ohľadom na to, že výkon vlastníckeho práva aj slobody podnikania nemôžu byť obmedzené pokiaľ tieto obmedzenia nie sú v skutočnom súlade s cieľmi, ktoré v obecnom záujme sleduje spoločenstvo, pretože vo vzťahu k sledovanému účelu predstavujú disproporčný a neznesiteľný zásah, ktorým by boli vo svojej podstate zrušené zaručené slobody a práva a nakoľko toto obmedzenie trvá vyše jedného roka a bolo dostatočne vážne, žalovaný je zároveň povinný zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy žalobcu vo výške 440 000 Sk...

V prípade, že Krajský súd v Bratislave má za to, že jeho rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť teda o otázke výkladu alebo platnosti práva Európskeho spoločenstva /ďalej len ES/ týkajúcej sa povinnosti nezameniteľne označovať aj exempláre plazov skupiny B, ktoré nepochádzajú z voľnej prírody a boli nadobudnuté v členskom štáte EU v súlade s nariadeniami 338/97 a 1808/01 ES.

Navrhujeme, aby sa Krajský súd v Bratislave obrátil sa na Európsky súdny dvor s predbežnou otázkou:

a./ Či vykonateľnosť komunitárneho práva sa môže líšiť štát od štátu ako dôsledok národných zákonov, v zmysle znenia preambuly ods. 3 nariadenia 338/97 ES – „Keďže ustanovenia tohto nariadenia nebránia žiadnym prísnejším opatreniam, ktoré sa môžu prijať alebo presadzovať v členských štátoch v súlade so zmluvou.“

b./ či zákonná povinnosť dodatočného nezameniteľného označenia exemplárov nadobudnutých z iného členského štátu EU, ktorých pôvod bol doložený v súlade s nariadením 338/97 a 1808/01 ES, sa vzťahuje aj na exempláre plazov skupiny B, ktoré nepochádzajú z voľnej prírody...»

6. Krajský súd uznesením č. k. 1 S 329/04-78 z 31. augusta 2006 nariadil, aby sťažovateľka v lehote 15 dní doplnila svoju žalobu takto:

«či podanie, doručené tunajšiemu súdu dňa 18. 10. 2004, označené ako „Žaloba na preskúmanie postupu Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave v zmysle ustanovení § 247 OSP“, neskôr zmenené a doplnené podaním zo dňa 18. 10. 2005, je treba považovať za žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. (v takom prípade je v stanovenej lehote potrebné doplniť presné označenie rozhodnutia alebo iného aktu správneho orgánu, ktoré sa žalobou napadá, ďalej vyjadrenie, v akom rozsahu sa rozhodnutie a postup správneho orgánu napáda, uvedenie konkrétnych dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu s označením ustanovení zákona, ktoré mal správny orgán porušiť, a určenie aký konečný návrh žalobca robí - návrh znenia rozsudku), alebo ide o návrh na vyslovenie povinnosti orgánu verejnej správy - žalovaného - vo veci konať a rozhodnúť podľa štvrtej hlavy piatej časti O. s. p. (v takom prípade je treba návrh doplniť o označenie prebiehajúceho konania, v ktorom je správny orgán bezdôvodne nečinný)».

7. Sťažovateľka listom zo 4. decembra 2006 krajskému súdu oznámila, že trvá na «žalobnom titule „Žaloba na preskúmanie postupu Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave v zmysle ustanovení § 247 a nasl. OSP“ a na petite, ktorého znenie je obsahom doplnenia žaloby v bode III zo dňa 18. 10. 2005.»

8. Sťažovateľka listom z 11. decembra 2006 krajskému súdu oznámila, že „V zmysle uznesenia I S 329/04-78 Krajského súdu v Bratislave žalobca dopĺňa žalobu zo dňa 18. 10. 2004:

- žalobu zo dňa 18. 10. 2004, ktorú doplnil dňa 18. 10. 2005 sa žalobca domáha preskúmania postupu a rozhodnutia správneho orgánu, podľa druhej hlavy piatej časti OSP a zároveň navrhuje uloženie povinnosti správnenému orgánu podľa štvrtej hlavy piatej časti OSP

- žalobca napáda zákonnosť oznámenia - ZPO/2005/03131-2/POS-BAI a ZPO/2005/00154-2/POS/BAV, ktorým žalovaný rozhodol o povinnosti nezameniteľne označiť exempláre Iguana iguana...“.

Súčasne takto upravila petit žaloby:

„Žalobca navrhuje, aby súd vydal rozhodnutie o zrušení platnosti oznámení -ZPO/2005/03131-2/POS-BAI a ZPO/2005/00154-2/POS/BAV, ktorými žalovaný správny orgán rozhodol o povinnosti nezameniteľného označenia plazov stavovcov skupiny B, pretože žalovaný správny orgán nie je oprávnený ukladať povinnosti fyzickým a právnickým osobám mimo rozsahu nariadení 338/97 a 865/06 ES, konkrétne nariadenia 865/06 ES KAPITOLA XVI POŽIADAVKY NA OZNAČOVANIE.

Z uvedených dôvodov navrhujeme, aby súd v konaní - žiadosť o vydanie potvrdenia o registrácii, zo dňa 07. 07. 2006 rozhodol, že priesťahy v konaní zo strany žalovaného správneho orgánu sú nedôvodné a žalovanému súd ukladá povinnosť vydať potvrdenie o registrácii pre exempláre skupiny B Iguana iguana v zmysle zákona č. 15/05 Z. z § 12 ods. 17 do piatich dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Zároveň súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu právneho zastúpenia a súdnych výdajov na... do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.“

9. Podľa zápisnice o pojednávaní vo veci sp. zn. 1 S 329/04 konanom 13. júna 2007 (prítomná sťažovateľka a jej právny zástupca osobne) „... Predstúpil PZ žalobcu udávajúc, že na žalobe trvá v rozsahu doplnených podaní pričom poukazuje na doplnenie žaloby zo dňa 18. 10. 2005 a 11. 12. 2006, na ktorých trvá, pričom sa domáha aby súd zrušil rozsudkom oznámenia žalovaného c. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a ďalej oznámenie žalovaného č. ZPO/2005/00154-27POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005 a aby vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Ďalej sa domáha svojou žalobou v zmysle jej doplnenia zo dňa 18. 10. 2005 a 11. 12. 2006 aby súd vyslovil povinnosť žalovanému správnenému orgánu konať vo veci, t. j. ide o návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Vo zvyšku berie žalobu späť, t. j. pokiaľ ide o náhradu škody resp. nemajetkovej ujmy a iných peňažných plnení, ktorých nárok si uplatní po skončení tohto konania samostatnou žalobou. V prípade, ak by súd chcel žalobu zamietnuť navrhuje konanie prerušiť a obrátiť sa s predbežnou otázkou na ESD. Poukazuje na to, že normy platné v EÚ sú voľnejšie a umožňujú dosiahnuť to, čoho sa vlastne domáha žalobca. Žalovaný mu ukladá podmienky nad rámec zákona.

Predstúpil žalobca udávajúc, že žalovaný mu svojim postupom znemožnil predaj živočíchov a to bez toho aby žalobca porušoval právo EÚ, ktoré je primárne a má prednosť

pred našimi zákonmi, a týmto postupom žalovaného sa ocitol v núdzi a stratil konkurencie schopnosť, nakoľko zákazník si môže takéhoto živočícha kúpiť hocikde v krajine EÚ bez toho aby mal držiteľ povinnosť živočícha nezameniteľne označiť a bez povinnosti odovzdania registračných listov a preukazov o pôvode...

Na to bolo vyhlásené

Uznesenie

Podľa § 95 ods. 1 O. s. p. súd pripúšťa zmenu návrhu na začatie konania v zmysle prednesu právneho zástupcu žalobcu na dnešnom pojednávaní...

Po porade senátu bol vyhlásený

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave konanie o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného č. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a č. ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005 zastavuje.

Návrh žalobcu na vyslovenie povinnosti žalovaného konať a rozhodnúť vo veci žiadosti žalobcu o vydanie potvrdenia o registrácii pre exempláre skupiny B Iguana Iguana v zmysle § 12 ods. 17 zák. č. 15/2005 Z. z. sa zamietá.

Vo zvyšku sa konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozsudok bol vyhlásený, odôvodnený a bolo dané poučenie o opravnom prostriedku...“.

10. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd najprv oboznámil doterajší priebeh konania pred správnym orgánom a aj na krajskom súde:

«Dňa 18. 10. 2004 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie žalobcu, označené ako „žaloba na preskúmanie postupu...“ ...

Podaním zo dňa 01. 04. 2005 žalobca požiadal žalovaného v zmysle zákona č. 15/2005 Z. z. o vydanie potvrdení o registrácii piatich exemplárov Iguana Iguana, pre ktoré podal dňa 07. 07. 2004 žiadosť o potvrdenie preukazov o ich pôvode. Listom zo dňa 05. 04. 2005 zn. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI, doručeným žalobcovi dňa 07. 04. 2005, žalovaný vyjadril stanovisko, že predmetné potvrdenia vydá až po splnení zákonných podmienok v zmysle § 12 ods. 17 zákona č. 15/2005 Z. z.. Proti tomuto postupu podal

žalobca opäť odvolanie a zároveň aj podnet na prešetrenia podozrenia z porušovania nariadení ES č. 338/97 a č. 1808/01, ako aj zákonov č. 237/2002 Z. z. a č. 15/2005 Z. z., zo strany žalovaného. Na uvedené odvolanie žalovaný listom z 13. 04. 2005 znovu zdôvodnil žalobcovi svoj predchádzajúci postup, ako aj to, že v predmetnej veci nie je možné podať odvolanie. Medzitým žalovaný obdržal dňa 02. 05. 2004 stanovisko Ministerstva životného prostredia SR k žiadosti žalobcu zo dňa 07. 07. 2004, v ktorom sa uvádza, že pôvod predmetných exemplárov nie je preukázaný podľa § 12 ods. 6 zákona č. 15/2005 Z. z., preto žalovaný preukazy o pôvode takýchto exemplárov nepotvrdí a v súlade s § 12 ods. 7 tohto zákona o dôvodoch takého postupu upovedomí žalobcu. Ministerstvo zároveň informovalo žalovaného o možnosti a podmienkach vydania potvrdenia o pôvode v zmysle § 12 ods. 17 zákona č. 15/2005 Z. z..

Žalovaný zaslal následne žalobcovi list č. ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005 s výzvou, aby žalobca v čo najkratšom čase umožnil vykonanie identifikácie exemplárov a zabezpečil ich nezameniteľné označenie podľa § 13 ods. 1 zákona č. 15/2005 Z. z. pod dohľadom zamestnanca žalovaného, čo označil za zákonnú podmienku pre vydanie potvrdenia o registrácii podľa § 12 ods. 17 cit. zákona.

Po dohode účastníkov vykonal zamestnanec žalovaného dňa 02. 06. 2005 fyzickú identifikáciu exemplárov a zistil, že všetky majú dĺžku tela presahujúcu 15 cm, o čom vykonal aj záznam v zápise. Po fyzickej identifikácii exemplárov žalovaný listom zo 07. 06. 2005 oboznámil žalobcu s tým, že potvrdenie o registrácii piatich kusov exemplárov Iguana Iguana zakúpených v Českej republike dňa 05. 07. 2004 je možné podľa § 12 ods. 17 zákona č. 15/2005 Z. z. vydať za predpokladu, že budú nezameniteľné označené mikročipom, čo je povinný zabezpečiť žalobca ako držiteľ exemplárov v zmysle § 13 ods. 1 tohto zákona pod dohľadom zamestnanca žalovaného, alebo nim poverenej organizácie ochrany prírody a krajiny. Uvedené nezameniteľné označenie exemplárov žalobca nevykonal, ale proti postupu žalovaného podal znovu odvolanie. V reakcii naň žalovaný opäť zrekapituloval a zdôvodnil svoj dovtedajší postup v konaní.

V písomnom vyjadrení k žalobe ďalej žalovaný uviedol, že jeho postup bol v súlade s § 26 ods. 6 a 7 zákona č. 237/2002 Z. z., nakoľko žalobca spolu so žiadosťou o potvrdenie preukazu o pôvode predmetných exemplárov nepredložil žiaden z dokladov taxatívne uvedených v § 26 ods. 6 písm. a/ až g/ tohto zákona, ale len kópiu faktúry o kúpe

exemplárov od ich predchádzajúceho držiteľa v Českej republike, t. j. „iný doklad“, v zmysle § 26 ods. 6 písm. h/ zákona. Faktúru č. 019/04 podľa názoru žalovaného nie je možné považovať ani za „povolenie“ alebo „osvedčenie vydávané príslušným orgánom členského štátu“ v zmysle článku 11 ods. 1 nariadenia ES č. 338/97. Dôvodil ďalej, že z registračného čísla povolenia na dovoz exemplárov do Českej republiky č. 03CZ014164 uvedeného žalobcom vo všetkých piatich tlačivách preukazu o pôvode exemplárov živočícha, priložených k žiadosti zo dňa 07. 07. 2004, vychádzalo Ministerstvo životného prostredia SR, keď v súčinnosti s príslušným orgánom v Českej republike skúmalo, či tak môže byť preukázané k spokojnosti daného členského štátu EÚ, že tieto exempláre boli nadobudnuté a ak pochádzajú z miesta mimo spoločenstva, že ich dovoz do spoločenstva bol v súlade s právnymi predpismi platnými pre ochranu voľne žijúcich živočíchov a rastlín. Ministerstvo zistilo, že nakoľko povolenie č. 03CZ014164 bolo vydané na dovoz 1000 exemplárov druhu Iguana Iguana do Českej republiky a tieto neboli označené, nie je možné stotožniť 5 exemplárov patriacich žalobcovi s exemplármi, ktoré pochádzajú z deklarovaneého dovozu. V dovoznom povolení sa uvádza iný dovozca ako firma B. s. r. o., od ktorej predmetné exempláre žalobca podľa faktúry č. 019/04 nadobudol, preto je nutné pripustiť, že ešte po dovoze exemplárov nastal minimálne jeden ďalší prevod exemplárov, až kým sa nepreviedli na žalobcu. Vzhľadom na uvedené zistenia vydalo ministerstvo stanovisko, že pôvod predmetných exemplárov nie je preukázaný podľa § 12 ods. 6 zákona č. 15/2005 Z. z. a preto žalovaný preukazy o pôvode takýchto exemplárov nemohol potvrdiť a ďalej konal tak, ako mu predpisoval zákon. Žalobca výzvam žalovaného na predloženie iných dôveryhodných dokladov o nadobudnutí predmetných exemplárov nevyhovel, no domáha sa vybavenia jeho žiadosti formou „odvolaní“ a sťažností bez toho, aby preukázal, že sa zmenili právne skutočnosti a podklady, na základe ktorých žalovaný vo veci konal.

Zákon č. 15/2005 súčinnosťou od 01. 04. 2005 upravil v § 12 ods. 17 možnosť vydať potvrdenie o registrácii živých exemplárov plazov, vtákov a cicavcov druhov uvedených v prílohe B, C a D nariadenia ES č. 338/97, nadobudnutých v iných členských štátoch EÚ v súlade s osobitným predpisom, ktorých pôvod nemožno určiť podľa § 12 ods. 6 tohto zákona a vydať preukaz o pôvode. Takéto exempláre však musia byť pred vydaním potvrdenia o registrácii nezameniteľne označené v súlade s § 13 ods. 1 zákona č. 15/2005 Z. z. a § 11 vyhlášky č. 110/2005 Z. z. Uvedená zákonná možnosť legalizácie držby

a ďalšieho nakladania zo živočíchmi sa podľa vyjadrenia žalovaného vzťahuje aj na predmetné exempláre typu Iguana Iguana, čo žalobca podaním žiadosti zo dňa 01. 04. 2005 využil. Toto konanie o vydání potvrdenia o registrácii však nebolo ukončené z dôvodov na strane žalobcu, ktorý odmietol vykonať nezameniteľné označenie predmetných piatich exemplárov, čím zmaril možnosť vydania potvrdení o registrácii exemplárov v jeho držbe evidovaných na druhovej karte Iguana Iguana pod poradovými číslami 77, 78, 79, 80, 81, boli žalovaným vydané...»

Svoj právny názor a rozhodnutie v merite veci odôvodnil krajský súd takto:

«Krajský súd v Bratislave ... preskúmal napadnuté oznámenia žalovaného, ako aj konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo, na podklade obsahu administratívneho spisu vyhodnotil návrh smerujúci proti nečinnosti žalovaného (§ 250t ods. 1 O. s. p.), nariadil na prejednanie veci pojednávanie a dospel k záveru, že návrhom žalobcu nieje možné vyhovieť.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov žalovaného, ktorých obsah tvorí vyššie opísaná korešpondencia žalobcu so žalovaným, ako aj usmernenia Ministerstva životného prostredia SR, mohol súd konštatovať len to, že konanie o potvrdení preukazov o pôvode exemplárov Iguana Iguana v držbe žalobcu, resp. konanie vo veci vydania potvrdenia o registrácii týchto exemplárov prebehli tak, ako ich opísal žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe. Jeho obsah reprodukoval súd v odôvodnení tohto rozhodnutia.

Podľa § 12 ods. 6 zák. č. 15/2005 Z. z. pôvod exemplára v preukaze o pôvode určuje obvodný úrad životného prostredia na základe písomných podkladov predložených držiteľom exemplára. Obvodný úrad životného prostredia určí pôvod exemplára

a) po predložení

1. výnimky ministerstva na odchyt alebo zber daného exemplára z voľnej prírody a označí ho kódom W ,

2. dokladu o tom, že exemplár sa stal vlastníctvom štátu a označí ho kódom I , ktorý sa používa spolu s iným kódom, napríklad I/W; pri posudzovaní pôvodu potomstva je určujúci kód uvedený za lomkou,

b) zhodný s pôvodom uvedeným v povolení na dovoz vydanom ministerstvom na exempláre druhov uvedených v prílohách A alebo B nariadenia,

c) zhodný s pôvodom uvedeným v povolení na vývoz alebo v potvrdení na opätovný vývoz vydanom výkonným orgánom Štátu vývozu alebo opätovného vývozu na exempláre druhov uvedených v prílohe C nariadenia

d) a označí ho kódom F, ak aspoň jeden z rodičov má v preukaze o pôvode vydanom v súlade s písmenami a) až c) uvedený pôvod W, R alebo N určený podľa doterajších predpisov,

e) a označí ho kódom C, ak ani jeden z rodičov nemá v preukaze o pôvode vydanom v súlade s písmenami a) až c) uvedený kód pôvodu W, R, O ani N a exemplár po konzultácii s vedeckým orgánom spĺňa kritériá uvedené v nariadení,

f) v súlade so stanoviskom ministerstva, ak držiteľ exemplára predloží iný písomný doklad, ako je uvedený v písmenách a) až e), alebo ak jeden z rodičov má v preukaze o pôvode vydanom pred 1. júlom 2002 uvedené, že má pôvod neznámy.

Podľa § 12 ods. 8 cit. zák. obvodný úrad životného prostredia vydá preukaz o pôvode po overení údajov v písomných dokladoch predložených držiteľom exemplára do 30 dní od doručenia kompletých podkladov podľa odseku 6 písm. a) až e) a v prípade podľa odseku 6 písm. f) do 60 dní od doručenia žiadosti o vydanie preukazu. Ak ministerstvo nemôže vydať stanovisko na základe jemu dostupných dokladov, konzultuje vydanie stanoviska s iným členským štátom alebo treťou krajinou. V takom prípade môže byť lehota predĺžená až do ukončenia konzultácie, maximálne však do 120 dní. Ak preukaz o pôvode nemožno vydať v ustanovenej lehote, obvodný úrad životného prostredia o tom a o dôvodoch písomne upovedomí držiteľa exemplára živočícha. Ak podklady na vydanie preukazu zaslané obvodnému úradu životného prostredia nie sú kompletné, obvodný úrad životného prostredia bez zbytočného odkladu písomne požiada držiteľa exemplára živočícha o doplnenie chýbajúcich dokladov. Ak preukaz o pôvode nemožno vydať, obvodný úrad životného prostredia o dôvodoch bez zbytočného odkladu písomne upovedomí držiteľa exemplára.

Podľa § 12 ods. 17 cit. zák. držiteľ živých exemplárov plazov, vtákov a cicavcov druhov uvedených v prílohách B, C alebo D nariadenia nadobudnutých v iných členských štátoch Európskej únie v súlade s osobitným predpisom, ktorých pôvod nemožno určiť podľa odseku 6, je povinný požiadať o ich registráciu bez zbytočného odkladu po ich nadobudnutí alebo po doručení písomného upovedomenia obvodného úradu životného

prostredia o tom, že preukaz o pôvode nemožno vydať. Obvodný úrad životného prostredia vydá potvrdenie o registrácii exemplára do piatich dní odo dňa podania žiadosti a nezameniteľného označenia exemplára podľa § 13.

Podľa § 13 ods. 1 cit. zák. držiteľ živých exemplárov vybraných druhov živočíchov je povinný zabezpečiť ich nezameniteľné označenie. Držiteľ exemplára je povinný zabezpečiť označenie exemplárov druhov uvedených v prílohe A nariadenia pod dohľadom zamestnanca obvodného úradu životného prostredia. Držiteľ exemplárov iných druhov je povinný zabezpečiť ich označenie pod dohľadom zamestnanca obvodného úradu životného prostredia alebo ním poverenej organizácie ochrany prírody a krajiny, ak obvodný úrad životného prostredia neurčí inak. Prítomný zamestnanec obvodného úradu životného prostredia alebo ním poverená organizácia vyhotoví z označenia záznam. Náklady na nezameniteľné označenie exemplárov znáša držiteľ exemplára.

Podľa § 28 ods. 1 cit. zák. všeobecný predpis o správnom konaní s výnimkou ustanovení o miestnej príslušnosti sa nevzťahuje na konanie podľa § 6 ods. 15, § 12 ods. 6, 8, ods. 9 písm. b), ods. 10, 12, 17 a 18, § 13 ods. 1, 2 a 5, § 20 ods. 2, 5 a 6, § 24 ods. 8, § 26 ods. 3 písm. k) a § 28 ods. 3.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 1 ods. 3 O. s. p.).

Pojem „rozhodnutie“ má teda širší význam; nie je rozhodujúce, ako je akt správneho orgánu označený, podstatné je, či správny orgán týmto aktom autoritatívnym spôsobom zasahuje do práv a povinností fyzickej alebo právnickej osoby. Preskúmaniu rozhodnutia na základe žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. nebráni, ak správny orgán vybavil vec neformálnym prípisom, listom či oznámením, bez ohľadu na to, či tak urobil v mylnej domnienke, že jeho povinnosťou nie je vydať vo veci rozhodnutie v určitej procesnej forme, alebo či zákon v konkrétnom type konania procesnú formu rozhodnutia nevyžadoval.

Tak je tomu aj v prípade konania o vydanie potvrdenia o registrácii exemplára podľa § 12 ods. 17 zákona č. 15/2005 Z. z., ktoré žalobca vyvolal podaním žiadosti zo dňa 01. 04. 2005 a v ktorom boli vydané žalobou napadnuté oznámenia (§ 28 ods. 1 cit. zák.). Keďže na konanie o vydanie potvrdení o registrácii exemplára sa nevzťahuje Správny poriadok, ktorý vyžaduje náležitú procesnú formu rozhodnutia, možno konštatovať, že oznámenia, ktorými žalovaný podľa názoru žalobcu jeho žiadosť vybavil (tak, že v konečnom dôsledku vydanie potvrdení podmienil nezameniteľným označením exemplárov podľa § 13 ods. 1 zákona č. 15/2005 Z. z.), podliehajú súdnemu prieskumu, nakoľko sú podľa svojho obsahu spôsobilé zasiahnuť autoritatívnym spôsobom do právnej sféry žalobcu ako držiteľa exemplárov. Z uvedených dôvodov je teda možné žalobou napadnuté oznámenia vydané podľa zákona č. 15/2005 Z. z. považovať napriek ich formálnemu označeniu za rozhodnutia, ktoré podliehajú prieskumu v správnom súdnictve.

Žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy podľa druhej hlavy piatej časti O. s. p. sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškание lehoty nemožno odpustiť (§§ 250b ods. 1 O. s. p.). Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 1, 3 O. s. p.).

V danom prípade je predmetom preskúmania oznámenie žalovaného č. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a oznámenie č. ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005, ktoré boli žalobcovi doručené v mesiacoch apríl, resp. máj 2005, pričom doručením sa tieto oznámenia stali právoplatnými, nakoľko proti nim zákon č. 15/2005 Z. z. nepripúšťa opravný prostriedok (§ 247 ods. 3 O. s. p.). Súdného preskúmania uvedených oznámení sa však žalobca po prvý krát domáhal na súde až podaním doručeným súdu dňa 18. 10. 2005, ktorým doplnil (zmenil) pôvodne podanú žalobu zo dňa 18. 10. 2004.

Z uvedeného vyplýva, že dvojmesačná lehota na podanie žaloby o preskúmanie predmetných oznámení uplynula v mesiacoch jún, resp. júl 2005. Uvedenú zmenu podanej žaloby zo strany žalobcu je preto treba považovať za uplatnenú po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty podľa § 250b ods. 1.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránení súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je neprípustné.

Vzhľadom na to, že dvojmesačná lehota na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu je lehotou prepadnou, ktorej uplynutím možnosť preskúmania správneho rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O. s. p. zaniká a zameškanie tejto lehoty ani nie je možné odpustiť, súd konanie o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného zo dňa 04. 05. 2005 a 05. 04. 2005 podľa citovaného ustanovenia § 250d ods. 3 O. s. p. zastavil.

Fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis (§ 250t ods. 1 O. s. p.).

Ustanovenia § 250t ods. 1 až 7 O. s. p. umožňujú súdu na návrh osoby dotknutej nečinnosťou orgánu verejnej správy uložiť správnemu orgánu v konkrétnej veci konať a rozhodnúť, za predpokladu, že navrhovateľ vyčerpal prostriedky nápravy, ktorých použitie mu umožňuje osobitný predpis. Uvedeným postupom však súd nemôže zasahovať do kompetencií správneho orgánu a prikazovať mu, ako má vo veci rozhodnúť. Je oprávnený len uložiť správnemu orgánu zaoberať sa prejednávanou vecou, riadne postupovať v konaní a vybaviť ju rozhodnutím alebo iným zákonom ustanoveným spôsobom. Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa rozumie jeho pasivita, neprimerané a ničím neodôvodnené nevykonávanie úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci, ktoré uvádzajú dotknutú fyzickú alebo právnickú osobu do právnej neistoty ohľadom práv a povinností, o ktorých v konkrétnom prípade správny orgán rozhoduje. V správnom konaní začatom na základe návrhu fyzickej alebo právnickej osoby je správny orgán nečinný len vtedy, ak bezdôvodne nevykonáva všetky potrebné úkony pre objektívne zistenie stavu veci a vybavenie podnetu rozhodnutím alebo iným zákonom predpísaným spôsobom.

V danom prípade z vyššie opísaného priebehu konania vo veci žalobcu vyplynulo, že žalovaný sa žiadosťou žalobcu zo dňa 01. 04. 2005 o vydanie potvrdení podľa § 12 ods. 17 zákona č. 15/2005 Z. z. náležitým spôsobom a v primeranom čase zaoberal, opakovane vyzýval žalobcu na doplnenie podania a vykonanie úkonov, ktoré žalovaný považoval v zmysle cit. ust. zákona za potrebné, postupujúc v zmysle vyžiadaného stanoviska rezortného ministerstva. Výsledkom bohatej korešpondencie účastníkov bolo oznámenie žalovaného, že potvrdenia podľa § 12 ods. 7 zákona č. 15/2005 Z. z. žalobcovi vydá až po vykonaní určeného nezameniteľného označenia exemplárov podľa § 13 ods. 1 tohto zákona. Toto oznámenie možno považovať za vybavenie žalobcovej veci (rozhodnutie), ktorým dal žalovaný jasne žalobcovi najavo, že požadované potvrdenia žalobcovi nevydá bez jeho súčinnosti.

Z uvedeného je zrejmé, že hoci žalovaný vec neposúdil podľa predstáv žalobcu, nebol v konaní nečinný a preto súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Vo zvyšnej časti predmetu konania, teda o pôvodne uplatnených peňažných nárokoch žalobcu, súd konanie zastavil pre späťvzatie žaloby (§ 250t ods. 7, § 250d ods. 3 a § 96 ods. 1 O. s. p.)...»

11. Proti uzneseniu krajského súdu z 13. júna 2007 podala sťažovateľka 26. júla 2007 odvolanie „... v časti, v ktorej krajský súd... konanie o preskúmaní zákonnosti oznámení žalovaného č. ... zastavil“. V odôvodnení odvolania sťažovateľka uviedla:

„- pre účinky zastavenia konania v zmysle § 250d ods. 3 OSP nebola splnená zákonná podmienka, nakoľko žaloba podaná 18. 10. 2004 a ani jej doplnenie nenapĺňajú právny predpoklad o prekročení dvojmesačnej zákonnej lehoty v zmysle § 250b ods. 3 O. S. P, ktorý je obsahom výroku a dôvodov uznesenia I S 329/ 04-116 a to vo vzťahu k oznámeniam Obvodného úradu v Bratislave č. ZPO/ 2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a č. ZPO/ 2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005...

... žalobca podáva odvolanie voči uzneseniu I S 329/ 04- 116 o zastavení konania a trvá na pôvodnom návrhu na prerušení konania a predložení predbežnej otázky Európskemu súdnemu dvoru.“

12. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Sžo 133/2007 z 10. februára 2009 rozhodol tak, že „uznesenie Krajského súdu... č. k. 1 S 329/04-116 zo dňa 13. 6. 2007 v časti výroku, ktorým súd konanie o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného č. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a č. ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005 zastavil, potvrdzuje“.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej predmetom je namietané porušenie označených práv sťažovateľky postupom a oznámeniami obvodného úradu č. 2004/05931/POS/PO z 9. augusta 2004, č. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI z 5. apríla 2005 a č. ZPO 2005/00154-2/POS/BAV zo 4. mája 2005, postupom a uznesením krajského súdu č. k. 1 S 329/04-116 z 13. júna 2007 a tiež postupom najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžo 133/2007 a jeho uznesením z 10. februára 2009.

13. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka predmetnou sťažnosťou najprv napadla už uvedené oznámenia obvodného úradu a uznesenie krajského súdu z 13. júna 2007. Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať napadnuté oznámenia a uznesenie krajského súdu (a postup v konaní im predchádzajúci), keďže proti nim bol prípustný právne účinný prostriedok nápravy, resp. riadny opravný prostriedok, ktorý sťažovateľka aj využila. Postup obvodného úradu pri vybavovaní jej žiadosti o potvrdení preukazov pôvodu leguánov napadla sťažovateľka žalobou z 18. októbra 2004 na krajskom súde, ktorú (žalobu) doplnila podaniami z 18. októbra 2005, 4. decembra 2006, 11. decembra 2006 a petit žaloby upresnila aj na pojednávaní konanom na krajskom súde 13. júna 2007. O jej žalobe rozhodol krajský súd uznesením č. k. 1 S 329/04-116 z 13. júna 2007. O odvolaní sťažovateľky z 25. júla 2007 proti tomuto uzneseniu rozhodol najvyšší súd ako odvolací súd uznesením sp. zn. 1 Sžo 133/2007 z 10. februára 2009. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd poznamenáva, že dožadovanie sa preskúmania rozhodnutia o zrušení platnosti oznámenia obvodného úradu z 9. augusta 2004, ktoré nebolo predmetom rozhodnutia krajského súdu z 13. júna 2007 (pozri bod 3 petitu sťažnosti uvedeného v bode 3 I. časti odôvodnenia) nie je už v súčasnosti možné, lebo sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súde 18. mája 2009, teda dávno po uplynutí 2-mesačnej lehoty ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné

sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

14. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžo 133/2007 z 10. februára 2009, možno zo sťažnosti vyvodit', že sťažovateľka namieta porušenie svojich v sťažnosti označených práv aj postupom najvyššieho súdu a jeho uznesením, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie, t. j. stotožnil sa s faktickými a právnymi názormi a závermi tohto súdu, ktoré však podľa sťažovateľkinho názoru vyplývalo z nesprávneho posúdenia zisteného skutkového stavu (keď vo veci konajúci správny orgán a tiež všeobecné súdy „*opierajúc sa o sekundárnu legislatívu stanovil držiteľovi... povinnosti nad rámec práv a povinností upravených nariadeniami ES...*“).

15. Práva porušené postupom a rozhodnutiami (resp. oznámeniami) menovaných štátnych orgánov sťažovateľka okrem ich číselného označenia v petite obsahovo konkretizovala najmä v časti III sťažnosti ako označenie „*Porušené právo alebo sloboda*“. Aj keď výslovne neuviedla (neoznačila) porušenie čl. 46 ústavy, z rozsahu ňou v sťažnosti uvedených porušených práv je možné ustáliť ich dva základné okruhy, a to:

- porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa siedmeho oddielu druhej hlavy ústavy, resp. príslušných ustanovení listiny („*porušenie domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...*, *porušenie práva na preskúmanie rozhodnutí a postupu verejnej správy...*, *vylúčenie sťažovateľa z práva na súdnu ochranu...*, *porušenie práva dosiahnuť súdne preskúmanie postupu a rozhodnutia verejnej správy...*, *porušenie práva súdne preskúmať ukladanie povinnosti mimo rámca zákona č...*, *porušenie práva na spravodlivý proces upravené čl. 6 ods. 1 dohovoru...*“),

- porušenie práva vlastniť a riadne užívať svoj majetok upraveného príslušnými ustanoveniami ústavy, listiny, dohovoru a dodatku k dohovoru („*porušenie práva na pokojné užívanie majetku...*, *obmedzenie práva držby a komerčnej činnosti nad mieru nevyhnutnú pre zabezpečenie verejného záujmu...*“).

16. Vychádzajúc z uvedeného považoval ústavný súd za prvoradé vysporiadať sa s eventuálnym porušením práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu, resp. práva na

spravodlivý proces v tomto konkrétnom (posudzovanom) prípade, a to v časti konania o odvolaní (t. j. druhostupňového konania) s prihliadnutím aj na zistenia a závery súdu prvého stupňa, z ktorých odvolací súd vychádzal a na ktoré nadväzoval.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (vrátane práva na spravodlivé súdne konanie) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01, I. ÚS 310/08), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Článok 6 ods. 1 dohovoru zahŕňa „právo na súd“, to znamená právo začať konanie na súde v „občianskoprávných veciach“ ako jeden z jeho aspektov. K nemu pristupujú záruky ustanovené v tomto článku, pokiaľ ide o organizáciu, zloženie súdu a vedenie procesu. Kvalita procesu zahrnutá v práve na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru je zabezpečená zárukami procesného a inštitucionálneho charakteru (III. ÚS 136/03).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je daná v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecným súdom nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve (I. ÚS 225/03).

Pokiaľ ide o sťažovateľkou namietané porušenie jej práva na súdnu ochranu podľa ustanovení čl. 46 ústavy v rozsahu už predom vymedzenom sťažovateľkou (pozri bod 15 prvá odrážka), resp. práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným uznesením najvyššieho súdu, ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v danej veci nebola vylúčená právomoc všeobecných súdov.

V právomoci ústavného súdu zostalo následne iba posúdenie, či účinky výkonu právomoci najvyššieho súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o odvolaní sťažovateľky uznesením sp. zn. 1 Sžo 133/2007 z 10. februára 2009 sú zlúčiteľné s označenými článkami ústavy a dohovoru (resp. listiny).

Po oboznámení sa s obsahom predmetného uznesenia najvyššieho súdu (ako aj s obsahom prvostupňového rozhodnutia, z ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza a naň nadväzuje) ústavný súd dospel k záveru, že najvyšší súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

V úvodnej časti odôvodnenia najvyšší súd oboznámil rozhodnutie a priebeh konania na súde prvého stupňa:

„Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti hore uvedených oznámení žalovaného podľa § 250d ods. 3 OSP potom, čo dospel k záveru, že žalobu na preskúmanie predmetných oznámení podal žalobca po uplynutí zákonnej lehoty, ktorá je lehotou prepadnou, ktorej uplynutím možnosť preskúmania správneho rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP zanikla, pričom zameškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Návrh žalobcu na vyslovenie povinnosti žalovaného konať a rozhodnúť vo veci žiadosti žalobcu o vydanie potvrdenia o registrácii pre exempláre skupiny B Iguana iguana v zmysle § 12 ods. 17 zák. č. 15/2005 Z. z. súd ako nedôvodný zamietol v zmysle § 250t ods. 4 OSP s poukazom na to, že z priebehu konania pred žalovaným vyplynulo, že žalovaný sa žiadosťou žalobcu zo dňa 1. 4. 2005 o vydanie požadovaných potvrdení podľa citovaného ustanovenia náležitým spôsobom a v primeranom čase zaoberal, opakovane vyzýval žalobcu na doplnenie podania a vykonanie úkonov, ktoré žalovaný považoval v zmysle zákona za

potrebné, postupujúc v zmysle vyžiadaného stanoviska rezortného ministerstva a po vzájomnej písomnej komunikácii oznámil žalobcovi, že potvrdenia vydá až po vykonaní určeného nezameniteľného označenia exemplárov podľa § 13 ods. 1 tohto zákona, ktorým oznámením (ktoré treba považovať za rozhodnutie o vybavení žalobcovej veci) dal žalovaný jasne žalobcovi najavo, že požadované potvrdenia žalobcovi nevydá bez jeho súčinnosti, z čoho je zrejmé, že hoci žalovaný vec neposúdil podľa predstáv žalobcu, nebol v konaní nečinný.

Krajský súd konanie o ostatných nárokoch zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v súlade s ustanovením § 250t ods. 7, § 250d ods. 3 a § 96 ods. 1. OSP.“

Proti uzneseniu krajského súdu v časti o zastavení konania pre zmeškanie lehoty na podanie žaloby podala sťažovateľka (žalobca) včas odvolanie, v ktorom uviedla, že «pre zastavenie konania v zmysle § 250d ods. 3 OSP nebola splnená zákonná podmienka „nakoľko žaloba podaná 18.10.2004 a ani jej doplnenie nenapĺňajú právny predpoklad o prekročení dvojmesačnej zákonnej lehoty v zmysle § 250 ods. 3 O. S. P, ktorý je obsahom výroku a dôvodov uznesenia 1 S 329/04-116 a to vo vzťahu k oznámeniam Obvodného úradu v Bratislave č. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 5. 4. 2005 a č. ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 4. 5. 2005“.

Pripomenul, že každý, koho práva a slobody zaručené právnymi predpismi Únie boli porušené, má právo na účinné právne prostriedky nápravy pred súdom v súlade s čl. II 107 Charty základných práv EÚ.

Poukázal na to, že reguláciu obchodu s voľne žijúcimi živočíchmi nemožno vykladať spôsobom, ktorý zakladá porušenie čl. 12. čl. 28, čl. 29, čl. 30 Zmluvy o založení ES, ak je SR účastníkom tejto zmluvy.

Konanie správneho orgánu samo o sebe nemá zmysel, ak znemožňuje chov, odchov a následný predaj exemplárov, ktorých prežitie vo voľnej prírode je ohrozené pretože postup správneho orgánu by mal zodpovedať účelu nariadení ES.

Povinnosť nezameniteľne označiť exempláre Iguana Iguana na základe národnej legislatívy, ktorá zakladá povinnosti, ktoré nie sú obsahom nariadení č. 338/97 a 865/06 ES znemožňuje nakladanie s majetkom, ktorý je predmetom ochrany zaručenej podľa čl. 20 Ústavy SR.

Ochrana ohrozených druhov, ku ktorej nepochybne prispieva umelý chov a odchov exemplárov a ich následný predaj nemôže byť dostatočne účinná ak chovatelia a držiteľia exemplárov v Slovenskej republike sa musia dôvodne obávať, že budú vystavení horšiemu zaobchádzaniu ako občania iných štátov EU.

Trval na pôvodnom návrhu na prerušenie konania a predloženie predbežnej otázky Európskemu súdnemu dvoru.» (Pozri tiež bod 11 odôvodnenia, pozn.).

Po uvedení stanoviska žalovaného k odvolaniu, ktorý „sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP, pretože za daných okolností neboli predpoklady na pokračovanie v konaní rozhodnutím o veci samej“, najvyšší súd prezentoval svoje skutkové zistenia a právne závery:

«Najvyšší súd ... dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie, či postup a rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým konanie o žalobe na preskúmanie oznámení žalovaného č. ZPO/2005/03131-2/POS-BAI zo dňa 05. 04. 2005 a č. ZPO/2005/00154-2/POS/BAV zo dňa 04. 05. 2005 bolo zastavené, boli v súlade so zákonom.

Z obsahu pripojeného administratívneho ako aj súdneho spisu vyplýva, že dňa 18. 10. 2004 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu, označené ako „žaloba na preskúmanie postupu Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave v zmysle ustanovenia § 247 OSP“, v ktorom žalobca navrhol vyniesť rozsudok v znení: „Obvodný úrad životného prostredia tým, že nepotvrdil v 60-dňovej zákonnej lehote preukazy pôvodu pre exempláre Iguana Iguana, nedôvodne obmedzil právo firmy K. s. r. o. nakladať s predmetnými exemplármi. S poukazom na vyššie uvedené Krajský súd v Bratislave vracia žalovanému správneho orgánu vec na ďalšie konanie. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nutných denných nákladov na jedného exemplára Iguana Iguana vo výške 20,- Sk, ušlého zisku vo výške 12.440,- Sk a ujmy spôsobenej stratou konkurencieschopnosti a straty zákazníkov vo výške 140.000,- Sk do 14 dní...“.

Ďalšími podaniami doručenými krajskému súdu dňa 18. 10. 2005 a 11. 12. 2006 žalobca zmenil uplatnené nároky tak, že navrhol zrušiť oznámenia žalovaného č. ZPO/2005/0313-2/POS/BAI zo dňa 5. 4. 2005 a č. ZPO/2005/0154-2/POS/BAV zo dňa 4. 5. 2005 a zároveň navrhol uložiť žalovanému povinnosť vydať žalobcovi potvrdenia

o registrácii pre exempláre skupiny B Iguana Iguana v zmysle § 12 ods. 17 zákona č. 15/2005 Z. z. o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a voľne rastúcich rastlín reguláciu obchodu s nimi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 15/2005 Z. z.).

Na pojednávaní konanom dňa 13. 6. 2007 žalobca uplatnené nároky modifikoval tak, že zotrval na žalobe v časti o preskúmanie zákonnosti vyššie označených oznámení žalovaného zo dňa 5. 4. 2005 a 4. 5. 2005, ďalej žiadal, aby súd rozhodol o jeho návrhu proti nečinnosti žalovaného a uložil mu povinnosť vydať potvrdenia o registrácii pre exempláre skupiny B Iguana Iguana v zmysle § 12 ods. 17 zákona č. 15/2005 a vo zvyšnej časti pôvodne uplatnených nárokov vzal žalobu späť.

Podľa čl. 46 ods. 2 zákona č. 460/1992 Z. z. - Ústava Slovenskej republiky, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 51 ods. 1 citovaného zákona domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Podľa § 244 ods. 1, 3 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 249 ods. 1, 2 OSP konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou, v zmysle ktorej predmetom súdneho preskúmavacieho konania je to, čo žalobca svojím návrhom (žalobou) za predmet takéhoto konania označí. V súlade s tým súd prvého stupňa dôvodne vychádzal z podaní žalobcu a správne rozlišoval medzi konaním o nečinnosti žalovaného správneho orgánu (iniciovaného podaním z 18. 10. 2004 v zmysle jeho obsahu) a konaním o žalobe proti rozhodnutiu a postupu správneho orgánu (na základe podaní žalobcu z 18. 10. 2005 a 11. 12. 2006), ktoré predstavujú samostatné formálne i obsahovo rozdielne druhy konaní súdu v rámci zákonnej úpravy postupu súdu v správnom súdnictve. Kým v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t OSP) súd na návrh účastníka skúma, či žalovaný správny orgán mal spôsobom stanoveným zákonom konať a či a prečo takto bez vážneho dôvodu nekonal, v konaní o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov (§ 247 a nasledujúce OSP) súd na návrh - žalobu (podanú v súlade s ustanovením § 249 OSP) účastníka preskúmava súlad takého rozhodnutia so zákonom. Rozdielny charakter konaní spôsobuje, že pôvodné konanie proti nečinnosti správneho orgánu nemôže automaticky zmeniť charakter na konanie o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu bez toho, aby takéto konanie bolo iniciované dispozičným úkonom vo forme príslušnej žaloby.

V predmetnej veci je nesporné, že žalobca sa súdneho preskúmania napadnutých oznámení žalovaného prvýkrát domáhal na súde podaním doručeným súdu dňa 18. 10. 2005 (ktorým doplnil resp. zmenil pôvodnú žalobu z 18. 10. 2004). Krajský súd v zmysle § 103

OSP skúmajúc podmienky konania, sa správne zaoberal otázkou včasnosti takéhoto návrhu a po zistení, že zákonom stanovená lehota na podanie žaloby (§ 250b ods. 1 OSP) uplynula v mesiacoch jún resp. júl 2005, konanie dôvodne v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP zastavil.

Z uvedených dôvodov nebolo možné postupu a rozhodnutiu súdu prvého stupňa nič vyčítať, preto odvolací súd jeho rozhodnutie podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.» (V nadväznosti na uvedené pozri tiež odôvodnenie prvostupňového súdu uvedené v bode 10 odôvodnenia, pozn.).

Predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu obsahuje podľa názoru ústavného súdu dostatok skutkových a právnych záverov, pričom ústavný súd nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom najvyššieho súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu (resp. spravodlivý proces) stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

Ústavný súd sa z obsahu napadnutého uznesenia presvedčil, že najvyšší súd sa námietkami sťažovateľky zaoberal v rozsahu, ktorý postačuje na konštatovanie, že sťažovateľka v tomto konaní dostala odpoveď na všetky podstatné okolnosti prípadu. V tejto súvislosti už ústavný súd uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam,

prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého odvolacieho rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené, majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v aplikovaní na posudzovanú vec sa vzťahujúcich právnych noriem. Pretože namietané rozhodnutie najvyššieho súdu nevykazuje znaky svojvôle a je dostatočne odôvodnené na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ústavný súd nie je oprávnený ani povinný tieto postupy a hodnotenia nahrádzať (podobne aj I. ÚS 21/98, III. ÚS 209/04) a v tejto situácii nemá dôvod zasiahnuť do právneho názoru najvyššieho súdu.

Ústavný súd v tejto súvislosti ešte pripomína, že nie je a ani nemôže byť ďalšou opravnou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva.

Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že niet žiadnej spojitosti medzi sťažnosťou napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy, resp. práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Pretože ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde dospel k záveru, že účinky výkonu právomoci najvyššieho súdu v danom prípade sú zlučiteľné so sťažovateľkou označeným právom, sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

17. K namietanému porušeniu práv majetkového charakteru (základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, čl. 11 ods. 1 a 4 listiny, čl. 1 dodatkového protokolu) ústavný súd poznamenáva, že všeobecný súd zásadne nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ak toto porušenie nevyplýva z toho,

že všeobecný súd súčasne porušil ústavnoprocené princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy. V opačnom prípade by ústavný súd bol opravnou inštanciou voči všeobecným súdom, a nie súdnym orgánom ochrany ústavnosti podľa čl. 124 ústavy v spojení s čl. 127 ods. 1 ústavy. Ústavný súd by takým postupom nahradzoval skutkové a právne závery v rozhodnutiach všeobecných súdov, ale bez toho, aby vykonal dokazovanie, ktoré je základným predpokladom na to, aby sa vytvoril skutkový základ rozhodnutí všeobecných súdov a jeho subsumpciu pod príslušné právne normy (obdobne napr. II. ÚS 71/07, III. ÚS 26/08). Keďže ústavný súd sťažnosť v časti pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným rozhodnutím najvyššieho súdu odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, odmietnutie ďalšej časti sťažnosti, ktorou sťažovateľka namietala porušenie už uvedených majetkových práv, bolo už len nevyhnutným dôsledkom vyplývajúcim zo vzájomného vzťahu medzi právami hmotnoprávneho charakteru a ústavnoprocenými princípmi z perspektívy pohľadu ich možného porušenia.

18. Vychádzajúc z ustanovenia čl. 127 ods. 2 ústavy (podmienenosť a viazanosť rozhodnutia ústavného súdu o zrušení rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu orgánom verejnej moci predchádzajúcim vyslovením porušenia označeného základného práva, resp. práva a slobody) bolo bez právneho významu zaoberať sa návrhom sťažovateľky na zrušenie označených oznámení správneho orgánu a rozhodnutí všeobecných súdov.

19. Ďalšími návrhmi sťažovateľky (návrh na obsah konštatačnej časti odôvodnenia rozhodnutia ústavného súdu, návrh na prerušenie konania ústavného súdu) sa ústavný súd nezaoberal, lebo tieto prekračujú dispozičné oprávnenia sťažovateľky vyplývajúce z čl. 127 ods. 1 ústavy (bod 7 petitu), resp. z hľadiska namietania porušenia označených práv sú zjavne neopodstatnené (bod 8 petitu) vo vzťahu k predmetu konania pred všeobecnými súdmi v tejto posudzovanej veci, t. j. domáhania sa potvrdenia preukazov o pôvode a zaregistrovania zo zahraničia dovezených živočíchov.

20. Po predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z už uvedených dôvodov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2009